

[Axel Kristensen.]

men at denne beskyttelse måtte passes ind i det praktiske livs vilkår, og jeg påviste, at det, der er skrevet her om ungdommen, var ganske urimeligt. Hvis man gør det så besværligt, at de unge ikke kan bruges i landbruget — og det er der tendens til i dette her —, så gad jeg vidst, hvor man vil skaffe den arbejdskraft fra, der skal erstatte de unge, og jeg gad vidst, på hvilke felter man vil skaffe sundere og bedre arbejde til den ungdom, der skal lære at arbejde, end ved landbruget.

Jeg vil hævde, at den første ret, folk har, er at lære et arbejde, så de ved ærligt arbejde kan sørge for sig selv, og at beskyttelsesforanstaltninger, der griber for hårdt ind i dette, er til skade for dem, man ønsker at beskytte.

Der er så for mig ikke grund til at sige mere om dette, men jeg vil dog til det ærede medlem hr. Bundvad sige, at vi vil ikke være med til at gøre dette til en lov, der sikrer folk et mindstemål af goder. Denne lov er ikke i den forstand en social lovgivning, at den skal tildele folk goder. Dette er en beskyttelseslovgivning . . . (*Bundvad: Er det ikke et gode?*) . . . Jo, men jeg taler om goder i al almindelighed. Dette er en lov, der skal sikre folk de sundest mulige arbejdsforhold og beskytte dem mod ulykker; det vil vi være med til, men det skal ikke gøres til en social lovgivning med hensyn til goder iøvrigt; det må klares ad overenskomstmæssig vej.

Boeck-Hansen: Jeg takker den højtærede minister, fordi ministeren ikke mente at ville komme ind på alle de mange spørgsmål, der kunne stilles i forbindelse med dette lovforslag. Det er jeg oprigtigt taknemlig for. Men jeg synes, det var et underligt valg, når ministeren nu ville vælge et eneste punkt, så at komme ind på et punkt, hvor det synes, som om lovgivning er overflødig. For ministeren står jo og fortæller os, at man i forvejen er blevet enig om, at det skal være sådan, som ministeren foreslår. Hvad vil man så mere? Hvorfor i alverden vil man så lovgive, når de pågældende er blevet enige om det i al stilfærdighed? Det gælder dog ikke om at lave så mange love som muligt. Jeg synes, at denne lov kunne godt have været en lille smule kortere, uden at det gjorde noget, og jeg synes, det var et rædsom dårligt eksempel, ministeren valgte dér, det må jeg sige.

Ordføreren for det radikale parti, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, sagde, at en lov som denne skulle omfatte så mange punkter som muligt; det synes

jeg er rigtig dårligt, for en sådan lov det er jo en lineal, og man kan ikke lægge en lineal gennem mere end 2 punkter, hvis punkterne ikke er på linie i forvejen. Alle virksomhederne er ikke på linie i forvejen, og derfor er det forkert at ville lægge dem på linie — således ser jeg på det.

Hvis det ærede medlem hr. Bundvad ikke forstår, at forøgede udgifter ved en produktion forringer konkurrenceevnen, så kan jeg ikke gøre noget ved det. Så må det ærede medlem lade være at forstå det — men jeg tror nu, jeg har ret.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen nævnte, at det skal ikke blive således, at de unge arbejdere ikke kan bruges i landbruget, og det var der tendens til i denne lov, siger det ærede medlem. Jeg kan nu ikke forstå, at det ærede medlem har den opfattelse. Jeg kan råde det ærede medlem til at følge lidt med i, hvad vore sessionslæger siger om de unge fra landbruget. Det er nemlig opsigtsvækkende rapporter, der kommer om rygskader og skæve rygge hos mange af vore unge fra landbruget. Hvorfor har de det? Fordi de pukler for meget i de unge år simpelthen — det er i hvert fald den opfattelse, lægerne har. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det ikke er nok at give ungdommen frisk luft ude på landet, de må også have ranke rygge, og derfor skal vi have dem ind under arbejderbeskyttelsen.

Tholstrup: Jeg savner een ting i det foreliggende lovforslag og i de ærede ordføreres taler, og det er omtalen af det forhold, at kvinder, der arbejder ved maskiner, ofte tilsidesætter de forsigtighedshensyn, der er nødvendige med hensyn til deres hår. I stedet for at have et eller andet tørklæde om håret har de ofte et stort udredt hår, der meget nemt kommer ind i maskinen. Det er en af de hyppigste ulykkesårsager, både her og i andre lande. Der burde måske nok være et par linier i lovforslaget om, at det i givet tilfælde kan påbydes de arbejdende kvinder at bære hovedbeklædning, således at håret ikke kommer ind i maskinen.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Hvad så med de unge mennesker, der har langt hår?

Formanden: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Jeg synes, der er en ganske bestemt tendens i lovforslaget, når